

شوبه‌ی هه‌ژده‌هه‌م

به چ شتیك مرؤف له دین دهرده‌چیت ؟!

ده‌لین: ئایا مرؤف به وتنی ﴿ لا إله إلا الله محمد رسول الله ﴾ نایه‌ته ناو ئیسلام ؟!. وه به‌م شاهیدیه‌ش خوین و مالی پارێزراو نابیت ؟! وه که ئەم وشه‌یه کۆتا ووشه‌ی بی‌ت له ژیانیدا ناچیت به‌هه‌شت ؟!. که‌وابوو چۆن ئیوه‌ی ته‌هلی سونه‌ت، توه‌مه‌ی شیرک و گۆرپه‌رستی و نه‌فامی دهرده‌نه پال ئەو که‌سانه‌ی که ئیعتیقادیان به شه‌خس و به قه‌بری پیاوچاکان هه‌یه‌و، هاواریان ده‌که‌ن، له کاتی‌کدا که ئەوان شایه‌تیش ده‌هینن به (لا إله إلا الله، محمد رسول الله) وه هه‌روه‌ها نوێژیش ده‌که‌ن و زیکریش ده‌که‌ن ؟!.

له وه‌لام ئەم شوبه‌یه‌شدا ده‌لین:

کاتیك وتنی (لا إله إلا الله) مرؤفی پی ده‌بی‌ت به موسلمان له حه‌قیقه‌تداو خوین و مالی پی ده‌پارێزیت و به‌هه‌شتی پی دابین ده‌کریت، که خاوه‌نه‌که‌ی - واته ته‌وه‌ی که ده‌لیت: (لا إله إلا الله) - چهند مه‌رجیکی تیدا بی‌ت؛ له‌و مه‌رجانه‌ش:

مه‌رجی یه‌که‌م: العلم بمعناها: واته مه‌رجه که زانیاری بی‌ت به واتای (لا إله إلا الله).

مه‌رجی دووهم: العمل بمقتضاها: واته کرده‌وه کردن به‌گۆره‌ی پێداویسته‌یه‌کانی ئەم وشه‌ پێرۆزه. یه‌عنی ئەم وشه‌یه چ جۆره ئیعتیقاد و قسه‌و عه‌مه‌لێک پێویست ده‌کات، بیکه‌یت و جی به‌جی بکه‌یت.

وه بۆ به‌جی‌که‌یاندنی ئەم دوو مه‌رجه‌ش، پێش هه‌موو شتیك پێویسته بزانی که وشه‌ی (لا إله إلا الله)، له‌ دوو به‌ش پیک دیت، وه هه‌ر به‌شه‌ش مانا و داخوازی تایه‌تی خۆی هه‌یه به‌م شیوه‌یه:

به‌شی یه‌که‌م: (لا إله):

واتاکه‌ی: یه‌عنی: واته هه‌یج مه‌عبودیك حه‌ق نه‌یه؛ چونکه ته‌قدیره‌که‌ی به‌م شیوه‌یه‌یه: (لا معبود حق). هه‌یج په‌رستراویکی حه‌ق نه‌یه؛ په‌رسترت و هاواری بکری‌تی و په‌نای پی بگری‌ت و، داوای به‌ فریاکه‌وتن و یارمه‌تی لی بکری‌ت و، به‌ گه‌وره‌ دابنرت و زه‌لیلی بۆ بنوێنرت و، پشته پی به‌سترت و، مالی بۆ به‌خشرت.

داخوازیه‌که‌ی: که‌واته ئەم به‌شه‌ و پێویست ده‌کات په‌رستن بۆ هه‌یج شتیك و هه‌یج که‌سیك نه‌کری‌ت؛ چونکه (لا إله حق) هه‌یج مه‌عبودی حه‌ق نه‌یه. که‌واته نابیت ئیعتقادت به هه‌یج یه‌کیك بی‌ت، وه نابیت پشت به‌هه‌یج یه‌کیك به‌ستیت، وه نابیت خۆشه‌ویستی و به‌ گه‌وره‌ دانانت بۆ هه‌یج یه‌کیك بی‌ت، وه نابیت

زه لیلی بۆ هیچ یه کیك بنوییت، وه ناییت ره جای چاکه و خیر دهستکه وتن له هیچ یه کیك بکهیت. وه ناییت دلت ببه ستریتته وه وه لئو اسریت به هیچ مه عبودیک. وه ناییت هاوار بکهیتته هیچ یه کیك، وه ناییت داوای یارمهتی و فریاکه وتن و په ناگرتن بکهیت له هیچ یه کیك. وه ناییت کرنوش و پشت چه مانه وه سهر نه وی کردن بکهیت بۆ هیچ یه کیك، وه ناییت دهست له سهر دهست دابنییت و قش بتاشیت بۆ هیچ یه کیك، وه ناییت مال ببه خشیت و سهر برین و نه زر بکهیت بۆ هیچ یه کیك وه ناییت هیچ یه کیك به سهر چاوهی بهرنامه و یاسا دانان و فرمان لی وهرگرتن و شایستهی گوپرایه لی کردنی سهر به خو بزانییت.

۲. (إِلَّا اللَّهُ):

واتاکه: ته نها (الله) مه عبود و په سترای حقه و، شایستهی ئه وهیه ئیعتیقادمان پیی بیت و، پشتی پیی ببه ستین و، هاواری بکهینی و، به گه وهی دابنیین و، سهر برین و نه زری بۆ بکهین، وه گوپرایه لی سهر به خو بکهین (نُطِيعُهُ لِدَاتِهِ).

داخوازیه که: که وابو ئه م به شه و پیویست ده کات، په ستن ته نها بۆ (الله) بکهیت؛ به دل و زمان و لاشه و مال. وه له هیچ جوړه په رستنیکدا هیچ یه کیك نه کهیتته شهریکی (الله). نه فریشته له خوا نزیکه کان، وه نه پیغه مبه ره نیراوه کان، وه نه پیاوچاکه کان، وه نه دارو بهرده کان، وه نه قهبرو مه زرگاگان، وه نه شیخ و ماموستاکان.

وه ههر که سیك ئه م دوو مه رجهی پیشووی تیدا نه بییت واته :

(۱) زانیاری به مانای (لا إله إلا الله) و

(۲) کرده وه به پیدایستی ماناکه ی. ئه وه سود نایینییت له ته نها وتنه که ی.

که واته ههر که سیك مانای (لا إله إلا الله) نه زانییت و ئیعتیقادی به و مانا راسته ی ئه م وشه پیروژه نه بییت، ئه وه ته نها به وتنی ناییت به موسلمان و، خوین و مالی ناپارێزرییت و ناشچیته به ههشت. چونکه په روه ردگار فهرموویه تی:

﴿ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴾ الزخرف (۸۶).

واته: ته نها که سیك شه فاعه تی بۆ ده کریت که به ده می شاهیدی بدات به حقه، واته به (لا إله إلا الله).

وه دلێشی بزانییت مانای شاهیدیه که ی چی یه و ئیعتیقادیشی پیی بیت.

ئیمامی القرطبي المفسر فهرموویه تی له ته فسیری ئه م ئایه ته دا:

(أَنَّ الشَّهَادَةَ بِالْحَقِّ غَيْرُ نَافِعَةٍ إِلَّا مَعَ الْعِلْمِ، وَأَنَّ التَّقْلِيدَ لَا يُعْنِي مَعَ عَدَمِ الْعِلْمِ بِصِحَّةِ الْمَقَالَةِ).

واته شاهیدی دان به حق بئ سوډه، ته‌ن‌ها له‌گه‌ل عیلم نه‌ییت به‌ماناکه‌ی. وه ته‌قلیدو لاسایی کردنه‌وه له شاهیدیداندا سوډ ناگه‌یه‌ییت، که زانیاری بوون به راستی قسه‌که‌ی له‌گه‌ل نه‌ییت.

وه پیغه‌مبهر ﷺ فرموویه‌تی: (مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^(۱).

واته: هه‌رکه‌سیک مرد، به‌و حاله‌ته‌مردییت که زانیییتی هیچ مه‌عبودیکی حق نیه ته‌ن‌ها(الله) نه‌ییت، وه باوه‌ری پی بووییت، ئه‌وه ده‌جیته به‌هه‌شته‌وه.

که‌واته زانیی مانای (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) مه‌رجه بۆ چوونه به‌هه‌شت به‌م وشه پیروژه.

وه هه‌رکه‌سیکیش ماناکه‌ی بزانییت، به‌لام ئیعتیقادی پی نه‌ییت و عه‌مه‌لی پی نه‌کات، ئه‌وه حالێ وه‌کو ئه‌وکافرو موشریکانه‌ کۆنه، که چاک ماناکه‌یان ده‌زانی، به‌لام باوه‌ریان پی نه‌ده‌کردو به‌ درۆیان داده‌ناو ئینکیان ده‌کرد، وه‌ک له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌بینریت:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾.

که‌واته هه‌رکه‌سێ مانای راسته‌قینه‌ی نه‌زانییت، ئه‌وه بیگومان داخوازیه‌که‌یشی جی به‌جی نه‌کردوه‌و کارکردنیشی راست و په‌سه‌ند و پاک و خاڵس ناییت بۆ خوا، ئه‌و کاته ئیسلامه‌تیه‌که‌ی به‌راستی دانامه‌زیت؛ چونکه‌یه‌که‌م روکنی ئیسلام بریتی‌یه‌ له‌: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) که ماناو پێداویستییه‌که‌ی بریتی‌یه‌ له‌ (دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ په‌رستنی غه‌یری خوا به‌هوموو شیوه‌یه‌ک و، په‌رستنی خوا به‌ته‌ن‌ها به‌بێ شه‌ریک بۆ دانان). هه‌روه‌ک له‌م هه‌دیسه‌ سه‌حیحانه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌ویت:

ئیمامی (مسلم) له‌ (صحیح مسلم) دا فرموویه‌تی:

۱. (عن عمر بن الخطاب رضی الله عنه قال رسول الله ﷺ :

(الإسلامُ: أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتُحج البيت إن استطعت إليه سبيلاً)^۲.

۲. عن أبي هريرة رضی الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ : (الإسلامُ: أن تعبد الله، ولا تُشرك به شيئاً وتقيم الصلاة المكتوبة، وتؤتي الزكاة المفروضة، وتصوم رمضان)^(۳).

(1) صحیح مسلم .

(2) صحیح مسلم : (ح / ۸ / ۱) .

(3) صحیح مسلم : ح (۹). والبخاری (۵۰) .

٣. عن أبي أيوب رضي الله عنه قال: جاء رجلٌ إلى النبي ﷺ فقال: دُلّني على عملٍ أعملُهُ يُدِينني من الجنة، ويُعِدني من النار.

قال: تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيْمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصِلُ ذَا رَحِمِكَ فَلَمَّا أَدْبَرَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: (إِنْ تَمَسَّكَ بِمَا أُمِرَ بِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^(١)

٤. عن أبي هريرة رضي الله عنه أَنَّ أَعْرَابِيًّا جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، دُلّني على عملٍ إِذَا عَمَلْتُهُ دَخَلْتُ الْجَنَّةَ.

قال: (تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيْمُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ، وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ).

قال: والذي نفسي بيده لَا أَزِيدُ عَلَى هَذَا شَيْئًا أَبَدًا، وَلَا أَنْقُصُ مِنْهُ. فَلَمَّا وَلَّى، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ:

(مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا)^(٢).

٥. عن ابن عباس رضي الله عنه قال: إِنَّ وَفَدَ عَبْدِ الْقَيْسِ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مُرْنَا بِأَمْرٍ نُخْبِرُ بِهِ مَنْ وَرَاءَنَا نَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ، قَالَ: فَأَمَرَهُمْ بِأَرْبَعٍ، وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ،

قال: أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ. وَقَالَ: (هَلْ تَدْرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ؟)

قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: (شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ،

وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَأَنْ تَوْدُّوا خُمُسًا مِنَ الْمَغْنَمِ) وَفِي رَوَايَةٍ:

(اعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَقِيْمُوا الصَّلَاةَ، وَآتُوا الزَّكَاةَ، وَصُومُوا رَمَضَانَ وَأَعْطُوا الْخُمُسَ مِنَ الْغَنَائِمِ)^(٣).

٦. عن ابن عباسٍ عن معاذ بن جبل رضي الله عنه قال: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْيَمَنِ. قَالَ: (إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ، (وَفِي رَوَايَةٍ - إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ - وَفِي رَوَايَةٍ: - إِلَى أَنْ يُوحِلُوا اللَّهَ -) [فَإِذَا عَرَفُوا ذَلِكَ] فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَاعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَاعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ فَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ)^(٤).

(١) صحيح مسلم: ح / ١٣. والبخاري (١٣٩٦).

(٢) صحيح مسلم: ح / (١٤) والبخاري (١٣٩٧).

(٣) صحيح مسلم: ح / (١٧) والبخاري (١٣٩٨).

(٤) صحيح مسلم: ح / (١٩) والبخاري (٧٣٧٢).

۷. عن أبي مالك (سعد بن طارق) عن أبيه، قال: سمعتُ رسول الله ﷺ يقول: (من قال: لا إله إلا الله - وفي رواية: من وحَّد الله - وكفرَ بما يُعبدُ من دون الله حُرِّمَ مالهُ ودمه، وحسابه على الله)^(۱).

كهواته: لهه هه ديسه سه حيانه دا نهه راستيانه مان بو دهردهكه ويت:

۱. ږوكنی يه كه می ئیسلام كه بریتی به له: (أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله) مانا كهی و پيداويستی به كهی به وه دیته جی كه: (أن تعبد الله ولا تشرك به شيئاً).
واته به تنهها (الله) بپه رستیت و هیچ شتيك نه كهیت به شهريك بوی و هیچ جوړه په رستنيكي دل و زمان و لاشه و مال بو هیچ يه كينك نه كهیت تنهها بو (الله) نه بیټ.
وه ږوكنی يه كه م به وه نه بیټ نایه ته جی، چونكه ته فسیری ږوكنی يه كه م به و شیوه یه كراوه له هه ديسدا واته له شويڼی: (أن تشهد أن لا إله إلا الله محمد رسول الله) رسته ی (تعبد الله، ولا تشرك به شيئاً) دانراوه له هه ديسی دووه مه وه تاوه كو هه وته م.
كهواته: ږوكنی يه كه می ئیسلام نایه ته دی كه تنهها به زمان بلایټ: (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله) تاوه كو به تنهها یی خوا نه په رستیت و واز نه هیټیت له شريك. واته نه و كه سه ی كه به دهم شایه دی ددات به لام به تنهها خوا ناپه رستیت و له گهل خوا هاوارو په رستن بو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچاكان یان شتی دی ده كات نه وه شایه تمانه كهی دانه مه زراوه و سودی نیه. (وه نه گهر له سه ره تادا داشمه زرا بوو نه وه هه لوه شاوله ته وه).
۲. وه بو مان دهر كه وت له هه ديسی (۳، ۴، ۵) كه كاتيك ده بیټه شایسته ی چوونه به هه شته وه كه پیش هه موو شتيك (تعبد الله لا تشرك به شيئاً) واته (الله) به تنهها بپه رستیت و هیچ شتيك نه كهیت به شهريك بوی.
۳. وه له هه ديسی هه وته م دهرده كه ويت كه كاتيك مروف خوین و مالی پاريزراو ده بیټ كه: بلی (لا إله إلا الله) وه (وحَّد الله) واته به تنهها خوا بپه رستیت و هه روه ها (وكفرَ بما يُعبد من دون الله). واته بی

(۱) صحيح مسلم: (ح / ۲۳) .

باوه‌پیش بیټ به هه‌ر شتی‌ک که ده‌په‌رستریټ جگه له خوا. واته: بیټ ئیعتیقادی بیټ به په‌رستراویټی ئه‌و پیټه‌مبه‌رو پیاوچا‌کانه‌ی خه‌لکی په‌رستنیان بۆ ده‌که‌ن و هاواریان ده‌که‌ن.

که‌واته ته‌نها به‌وه خوین و مالی ناپاریزریټ که بلیټ: (لا إله إلا الله) تاوه‌کو ئه‌م دوو مه‌رجه‌ی تی‌دا نه‌بیټ:

مه‌رجس یه‌که‌م: (وَحْدَ اللَّهِ) خوا به ته‌نها بیه‌رستیټ و شه‌ریکی بۆ دانه‌نیټ له‌په‌رستندا.

مه‌رجس دووهم: (وَكُفْرَ مَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ) واته بیټ باوه‌پیش بیټ و کافر بیټ به هه‌موو ئه‌وانه‌ی خه‌لکی په‌رستنیان بۆ ده‌که‌ن و هاواریان ده‌که‌ن و داوای فریا‌که‌وتنیان لێ ده‌که‌ن.

۴. وه له حه‌دیسی (۶) ده‌رکه‌وت که یه‌که‌م شت بانگه‌وازی‌کار خه‌لکی بۆلا بانگ بکات بریتی‌یه له ته‌نها په‌رستنی خوا (فلیکن أول ما تدعوهم إليه شهادة أن لا إله إلا الله وفي رواية - إلى عبادة الله - وفي رواية [إلى أن يُوحّدوا الله]).

وه که خه‌لکی ئه‌مه‌یان زانی و تی‌گه‌یشتن و جی به‌جی‌یان کرد (فإن هم عرفوا ذلك - وفي رواية - فإن هم أطاعوا لذلك). ئه‌وکاته بانگیان ده‌که‌یت بۆ ئه‌نجامدانی پینج نوێژه فه‌رزه‌کان.

که‌واته: هه‌ر که‌سی‌ک له‌ روکنی یه‌که‌می ئیسلام، که به ته‌نها خوا په‌رستنه - ئه‌وه نه‌گات و ته‌سلیمی نه‌بیټ، سود له نوێژ کردن و ده‌رناگریټ؛ چونکه روکنی یه‌که‌م که ته‌وحیده بناغه‌ی روکنه‌کانی تره، وه هه‌رکاتی‌ک ئه‌م بناغه‌یه نه‌بوو - واته خوا به ته‌نها نه‌په‌رسترا - ئه‌وا روکنه‌کانی تر قه‌بول نابن؛ چونکه بناغه‌که‌یان زبڵه‌و شیرکه!! په‌نا به‌خوا.

که‌واته بۆمان ده‌رکه‌وت که ته‌نها وتنی (لا إله إلا الله) کافی نیه نه له دنیا بۆ پاراستنی خوین و مال هه‌تاسه‌ر، وه نه له قیامه‌ت بۆ رزگار بوون له دۆزه‌خ و به‌خته‌وه‌ر بوون به به‌هه‌شت.

به‌لکو له‌ گه‌ل ئه‌م وتنه‌دا پیاویسته بزانیټ مانایه‌که‌ی چی‌یه‌و به‌دل ئیعتیقادی پێ بیټ و به‌ کرده‌وه‌ش بیسه‌لمی‌نیټ به‌شی‌وه‌یه‌کی وا که ته‌نها خوا بیه‌رستیټ و هاوبه‌شی بۆ په‌یدا نه‌کات و بیټ باوه‌پیش بیټ به هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌په‌رستریټ غه‌یری خوا واته:

۱. (العلم بمعناها): نفياً وإثباتاً.

۲. (العمل بمقتضاها): من عبادة الله وحده ظاهراً وباطناً وعدم الإشراك به في شيء.

۳. (الكفر بما يُعبد من دُونِ اللَّهِ): ﴿فمن يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك بالعروة الوثقى﴾

أي بلا إله إلا الله.

وه که مرؤف ماناکه ی نه زانیّت-ئه گهر به کورتیش بیّت- ئه وه ههر نه بووه به موسلمان، وه که ماناکه یشی زانی به لّام ئیعتیقادی به ماناکه ی نه بوو، ئه وه به هه مان شیوه نه بووه به موسلمان. وه ههروه ها به زمانیش بلّیت و به دلّیش ماناکه ی بزانیّت به لّام عیبادهت بو غهیری خوا بکات، ئه وه موشریکه، ههروه کو پیغه مبهه ﷺ فهرموویه تی:

(من مات وهو يدعو من دون الله نداءً دخل النار)^(۱).

واته: ههر که سیّک له سه ره ئه و حالته بهریت که په رستن و هاواری بو غهیری خوا کرد بیّت ئه وه ده چیته ناو ئاگره وه.

* که واته بوّمان ده رکه وت که ته نها وتنی (لا إله إلاّ الله) کافی نیه؛ چونکه مونا فیه کانی ش ده یان وت (لا إله إلاّ الله) له گه لّ ئه وه شدا له پله ی ژیره وه ی دۆزه خدا دهن ﴿ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ﴾.

* وه ههروه ها جو له که کانی ش ده یان وت (لا إله إلاّ الله) وه له گه لّ ئه وشدا به کافر حیساب کراون و ئه هلی دۆزه خن، وه پیغه مبهه ﷺ کوشتاری شی کردن.

* وه ههروه ها هاوه لانی پیغه مبهه ﷺ جه نگان دژی هه لگه راوه کان؛ ئه وانه ی که له سه رده می پیغه مبهه ﷺ موسلمان ببوون به لّام دوا ی مردنی وتیان (مُسْلِمَةً) ش پیغه مبهه.

هاوه لانی پیغه مبهه ﷺ به کافر و هه لگه راوه یان دانان، له گه لّ ئه وشدا که ده یان وت (لا إله إلاّ الله، محمد رسول الله) وه بانگی شیان ده داو نو یژی شیان ده کرد !

که واته ئه گهر یه کینک به لای هاوه لانه وه به کافرو هه لگه راوه دابریّت که (موسه یله مه) به ییّته ریزو پله ی پیغه مبهه ﷺ، ئه دی چون ئه و که سانه به کافر دانان رین که پیاو چاکان و شیخه کان ده به نه ریزو پله ی دروستکاری ئه رزو ئاسمان و په روه ردگاری جیهانیان!! وه له گه لّ ئه ودا هاواریان ده که نی و سویندیان پی ده خون و لییان ده ترسن و داوای به فریا که وتنیان لی ده که ن و به گه وره یان داده نی و کړنوشیان بو ده بن !؟

* وه ههروه ها گومانی تی دا نیه که ههر که سیّک نو یژ نه کات ئه وه داوای تۆبه کردن و نو یژ کردنی لی ده کریّت. وه که به رده وام بوو له سه ره نو یژ نه کردن - دوا ی ئه وه - خوینی حه لالّ ده بیّت و ده کوژریّت و به

هه لگه راوهش له قه لَم دهریّت (مرتد). وه له قه برهستانی مسلمانان نانیژریّت به لگو فری دهریته چالیکه وه دادیهو شریّت.

که واته نه گهر نه وه حالی که سیك بیّت که وازی هیّناییّت له پوکنی دووه می ئیسلام. نه دی ده بیّت حالی نه و که سه چوّن بیّت که وازی هیّناره له پوکنی یه که م و بناغهی ئیسلام، که ته وحیدو ته نها خوا په رستی یه و دوور که وتنه وه یه له شیرک؟!.

بیگومان هه ر که سیك پوکنی یه که می ته واو نه بیّت واته خوا به ته نها نه په رستیّت و شه ریکی بو دابیّت له عیباده تدا، نه وا نه و که سه موشریکه و کافرو زیاتر شایسته ی نه وه یه دوا ئاگادار کردنه وه - له ناو بریّت.

چونکه شیرک بو خوا دانان گه وره ترین تاوانه وه ک پیغه مبه ر ﷺ که پرسپاری لی کرا کامه گه وره ترین تاوانه (أَيُّ الذَّنْبِ أَكْثَرُ؟!) فهرمووی:
(أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نَدَاءً وَهُوَ خَلْقُكَ)^(۱).

واته: هاوبهش دابییتی بو خوا که ته نها نه ویش توژی دروست کردوه!.

* وه هه روه ها دوا ئه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ کوچی دواپی کردو زور له عه ره به کان هه لگه رانه وه له دین. وه کو مه ئیکیشیان مه نع ی زه کات دانیان کردو نه یان ده به خشی به (بیّت المال). به لام نو یژیان ده کردو ده یان وت (لا إله إلا الله، محمد رسول الله) وه شه ریکیان بو خوا دانه ده ناو که سی تریشیان به پیغه مبه ر دانه ده نا. به لام (أبو بكر الصديق) - په زای خوا ی لی بیّت - ده ستی کرد به جه نگ کردن به رامبه ریان، وه عومه ر - په زای خوا ی لی بیّت - وتی: چوّن تو کوشتاری که سیك ده که یت که شایه دی ده هیّنیتی و نو یژ ده کات له کاتی که دا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی ته ی:

فهرمانم پی کراوه کوشتاری خه لکی بکه م تاوه کو ده لیّن: (لا إله إلا الله) وه نه گهر وتیان لا إله إلا الله نه وه خو یّن و مالیان پار یژراوه ته نها به حه قی ئیسلام نه بیّت؟!.

وه أبو بکر - په زای خوا ی لی بیّت - راست تر له م فهرمووده یه ی پیغه مبه ر ﷺ گه یشته بو بویه وتی زه کات حه قی ئیسلامه و هه ر که سیك نو یژ بکات و زه کات نه دات نه وه کوشتاری ده که م.

له دوایدا عمر - رهزای خوی لی بیټ - تی گه‌یشت که ابوبکر له‌سه‌ر حقه‌و قه‌ناعه‌تی کرد به قسه‌که‌ی.

که‌واته: که‌سیک زه‌کات نه‌دات خوین و مالی ناپاریزریټ به وتنی لا إله إلا الله و نوټز کردنیش، ئه‌دی ده‌بیټ حالی چۆن بیټ که کرده‌ویه‌ک بکات هه‌لوه‌شیینه‌ره‌وی (لا إله إلا الله) بیټ و شه‌ریک بو خوا بریار بدات له په‌رستندا؟!.

* وه‌ه‌روه‌ها به‌لگه‌ی ناشکرا تریش هه‌یه له‌سه‌ر راستیټی رای ابوبکر به‌لگه‌که‌ش بریتی‌یه له‌و هه‌دیه‌ی که (ابن عمر و أبو هريرة و أنس) ریوایه‌تیان کردوه .

۱. عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله ﷺ قال: [أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابِهِمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى] (۱).

۲. وفي رواية عنه - عن رسول الله ﷺ قال: [أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيُؤْمِنُوا بِي وَبِمَا جِئْتُ بِهِ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، وَحَسَابِهِمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى] (۲).

۳. عن عبد الله بن عمر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ) (۳).

۴. عن أنس رضي الله عنه عن رسول الله ﷺ: ((أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنْ يَسْتَقْبِلُوا قَبْلَتَنَا، وَأَنْ يَأْكُلُوا ذَبِيحَتَنَا، وَأَنْ يَصَلُّوا صَلَاتَنَا، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ حُرِّمَتْ عَلَيْنَا دِمَاؤُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، لَهُمْ مَا لِلْمُسْلِمِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى الْمُسْلِمِينَ)) (۴).

* که‌واته له‌م هه‌دیه‌سانه‌دا ده‌رکه‌وت که وتنی (لا إله إلا الله) پاریزه‌ریکی سه‌ره‌تایی و کاتی‌یه بو خوین و مالی ئه‌و که‌سه‌ی که موشریک بووه‌و به وتنی (لا إله إلا الله) دټته ناو ئیسلام، وه به‌و وشه‌یه ده‌ست له

(۱) صحیح مسلم (۱ / ۵۳۵) .

(۲) صحیح مسلم (ح / ۲۱) .

(۱) مثل حدیث أبي هريرة: صحیح مسلم (ح / ۲۲) .

(۲) سنن الترمذی وقال: حدیث حسن صحیح .

کوشتاری هه لده گیریت، به لām دواي ته وه سهیر ده کریت ته گهر ته وه بی کرد له شیرک و خواي به ته نهها په رست و نوژی کردو زه کاتی دا، ته وکاته به ته وای و به یه کجاری خوین و مالی ده پارێزیت و ده بیته برامان. وهك خواي گه وره له قورئاندا ته م سئ مه رجهی داناوه بۆ خوین پاراستن:

﴿ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ﴾ التوبة (۵).

واته: کوشتاری موشریکه کان بکه ن... به لām ته گهر ته وه بیان کرد له شیرک و هاتنه سه ر(ته نهها خوا په رستی) وه نوژیان کردو زه کاتیان دا، ته وکاته ریگه یان به رده ن و ده ست له کوشتاریان هه لگرن. وه له نایه تیکی تر دا ده فهرمویت:

﴿ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَلِإِخْوَانِكُمْ فِي الدِّينِ ﴾ التوبة (۱۱).

واته: ته گهر ده ستیان هه لگرت له شیرک و ته وه بیان لی کردو خوايان به ته نهها په رست و نوژیان کردو زه کاتیان دا، ته وکاته برای دینیتانن.

* که واته تا وه کو ته م سئ روکنه ﴿ ۱- ته وحید ۲- نویت ۳- زه کات ﴾ مه وجود نه بن له که سی کدا ناییت به برای دینی و ده ست هه لئاگیریت له کوشتنی.

* وه هه وده ها هه ر که سیک ئیمانی نه بیته به پیغه مبه ر ﷺ، وه به هه موو ته م شه ریعه ته ش که پیی هاتووہ ﴿وَيُؤْمِنُوا بِالْإِسْلَامِ﴾ ته وه ده ست هه لئاگیریت له کوشتنی. وهك له هه دیسی دو وه می أبو هریره دا ده رکه وت.

که واته بیگومان که که سیک ئیمانی به روکنی یه که می ئیسلام نه بیته؛ به دل، یان به زمان، یان به کرده وه، بۆ نمونه: ئیعتیقادی به غهیری خوا هه بیته، یان هاوار بکاته غهیری خوا، یان زه لیلی بۆ غهیری خوا بنوینیت و کرپوشی بۆ به ریت و سه ر برینی بۆ بکات و به گه وده ی دابنیت و سویندی پی بخوات، ته وه بیگومان حاللی خراب تره له حاللی نویت نه که رو زه کات نه ده ر.

* وه که مرؤف به کافردابنریت ته گهر هاتوو ئیمانی به به شیک له دینی پیغه مبه ر ﷺ — نه بیته ته دی چۆن کافر ناییت که ئیمانی به بنچینه و بناغه ی دینی ئیسلام نه بیته که محمدی ﷺ بۆ نیرراوه، که بریتی یه له: خوا به ته نهها په رستن و دوور که وتنه وه له عیباده تی (طاغوت).

وه له شه رحی ته م هه دیسانه ی پیشوودا زانایان فهرموویانه:

(وقد قال علماءنا - رحمهم الله -: إذا قال الكافر لا إله إلا الله، فقد شرع في العاصم لدمه فيجب الكف عنه؛ فإن تَمَّ ذلك، تحققت العصمة، وإلا بطلت، ويكون النبي ﷺ قد قال كلَّ حديثٍ في وقت. فقال: [

أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا: لا إله إلا الله [ليعلم المسلمون أن الكافر المحارب إذا قالها كف عنه وصار دمه وماله مُعَصِّماً. ثم بَيَّنَّ ﷺ في الحديث الآخر أن القتال ممدودٌ إلى الشهادتين والعبادتين فقال: [أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ. وَيُوتُوا الزَّكَاةَ.] فَبَيَّنَ أَنَّ تَمَامَ الْعَصْمَةِ وَكَمَالَهَا إِثْمًا يَحْصُلُ بِذَلِكَ. وَلِئَلَّا تَقَعَ الشُّبْهَةُ بِأَنَّ مَجْرَدَ الْإِقْرَارِ بِعَصْمِ عَلَى الدَّوَامِ، كَمَا وَقَعَتْ لِبَعْضِ الصَّحَابَةِ حَتَّى جَلَّاهَا أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ ثُمَّ وافقوه ﷺ].

((أما مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَهُوَ مُقِيمٌ عَلَى شِرْكِهِ؛ يَدْعُو الْمَوْتِ وَيَسْأَلُهُمْ قَضَاءَ الْحَاجَاتِ وَتَفْرِيجَ الْكُرْبَاتِ، فَهَذَا كَافِرٌ مُشْرِكٌ حَالِلُ الْمَالِ وَالْدَّمِ، وَإِنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَصَلَّى وَصَامَ وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ))^(١).

ثِيَامِي (الخطابي الشافعي) له شهرحى حديسى (أبو هريرة) دا فدرموويه تى:

((معلوم أن المراد بهذا أهل الأوثان دون أهل الكتاب، لأنهم يقولون: لا إله إلا الله ثم يُفَاتِلُونَ وَلَا يُرْفَعُ عَنْهُمْ (السيف))^(١).

وه ثيامى (النووي) فدرمووى:

((وذكر القاضي عياض معنى هذا وزاد عليه وأوضحه، فقال: (اختصاص عصمة المال والنفس بمن قال: (لا إله إلا الله) تعبيرٌ عن الإجابة إلى الإيمان، وأن المراد بهذا مشركوا العرب وأهل الأوثان وَمَنْ لَا يُؤَحِّدُ، وَهُمْ كَانُوا أَوَّلَ مَنْ دُعِيَ إِلَى الْإِسْلَامِ وَقُتِلَ عَلَيْهِ، فَأَمَّا غَيْرُهُمْ مِمَّنْ يُقَرُّ بِالتَّوْحِيدِ، فَلَا يَكْتَفِي فِي عَصْمَتِهِ بِقَوْلِهِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، إِذْ كَانَ يَقُولُهَا فِي كُفْرِهِ، وَهِيَ مِنْ اعْتِقَادِهِ، فَلِذَلِكَ جَاءَ فِي الْحَدِيثِ الْآخَرِ: [وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُوتُوا الزَّكَاةَ] هذا كلام القاضي.

قلتُ - القائل هو النووي -: وَلَا بُدَّ مَعَ هَذَا مِنَ الْإِيمَانِ بِجَمِيعِ مَا جَاءَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَمَا جَاءَ فِي الرَّوَايَةِ الْآخَرَى لِأَبِي هُرَيْرَةَ، وَهِيَ مَذْكُورَةٌ فِي الْكِتَابِ:

((حتى يشهدوا أن لا إله إلا الله و يؤمنوا بي وبما جئت به)) والله أعلم.

وفيه - أي في هذا الحديث دليلٌ على - أن الإيمان شرطُهُ الإقرارُ بالشهادتين مع اعتقادهما، واعتقاد جميع ما أتى به رسول الله ﷺ، ... وفيه وجوب قتال مانعي الزكاة أو الصلاة أو غيرهما من واجبات الإسلام قليلاً كان أو كثيراً؛ لقوله - ﷺ - لو منعوني عقلاً أو عناقاً^(٢).

(١) [الفواكه العذاب في الرد على من لم يُحَكِّم السنة والكتاب] للشيخ محمد بن الناصر آل معمر .

(1) معالم السنن (٢ / ١١).

وه ئیمامی الصنعانی فهرموویه تی:

((قد قال ﷺ [إِلَّا بِحَقِّهَا] وَحَقُّهَا إِفْرَادُ الْإِلَهِيَّةِ وَالْعِبَادِيَّةِ لِلَّهِ تَعَالَى.

والقوريون لم يفرّدوا الإلهية والعبادة فلم تنفعهم كلمة الشهادة فإنّها لا تنفع إلاّ مع التزام معناها. كما لم ينفع اليهود قولها لإنكارهم بعض الأنبياء وقد وقع إجماع الأمة على مَنْ أنكر البعث كفر وقتل ولو قال لا إله إلاّ الله، فكيف بمن يجعل لله نداً؟.

وقال: فثبت أنّ مجرد كلمة التوحيد غير مانع من ثبوت شرك مَنْ قالها لارتكابه ما يخالفها من عبادة غير الله.)) ١. ه باختصار (٢).

وه زانا محمد بن ناصر آل معمر - رحمه الله - فهرموویه تی:

قولكم: إنّ من قال لا إله إلاّ الله فقد عصم ماله ودمه وإن ترك الفرائض وارتكب المحرمات، مَنْ تأمل سيرة النبي ﷺ وسيرة الخلفاء الراشدين المهتدين من بعده، عرف أنّ قولكم هذا مضادٌ لما فعله النبي ﷺ وما فعله الخلفاء الراشدون ومن بعدهم. فيا سبحان الله:

أما علمتم أنّ رسول الله ﷺ قاتل اليهود وهم يقولون: لا إله إلاّ الله، وسبى نساءهم واستحلّ دماءهم. أما علمتم أنّ رسول الله ﷺ أراد أن يغزو بني المصطلق لما قيل له إنهم منعوا الزكاة، وكان الذي قاله كاذباً، والقصة مشهورة في كتب الحديث والتفسير، ذكرها المفسرون عند قوله تعالى: ﴿يا أيها الذين آمنوا إن جاءكم فاسقٌ بنبأٍ فتبينوا﴾ الحجرات (٦).

أما علمتم أنّ عليّ بن أبي طالب رضي الله عنه حرّق الغالية مع أنهم يقولون لا إله إلاّ الله؟. أما علمتم أنّ الصحابة - رضي الله عنهم - قاتلوا الخوارج بأمر نبيهم ﷺ مع أنّه ﷺ أخبر أنّ الصحابة يحقرّون صلاتهم مع صلاتهم وصيامهم مع صيامهم، وقراءتهم مع قراءتهم وقال: [أيما لقيتموهم فاقتلوهم]. أما علمتم أنّ الصحابة قاتلوا بني حنيفة وهم يشهدون أن لا إله إلاّ الله وأنّ محمداً رسول الله ويصلّون ويؤدّون؟. أما علمتم أنّ الصحابة قاتلوا بني يربوع لما منعوا الزكاة، مع أنهم مقرّون بوجوبها وكانوا قد جمعوا صدقاتهم وأرادوا أن يبعثوا بها إلى أبي بكر فمنعهم مالك بن نويرة. وفي أمر هولاء عرضت الشبهة لعمر - رضي الله عنه - حتى جلاها الصديق رضي الله عنه وقال:

[والله لو منعوني عقلاً - وفي رواية عناقاً - كانوا يودونها إلى رسول الله ﷺ لقاتلتهم على منعها فقال عمر: فوالله ما هو إلاّ أن رأيته الله قد شرح صدر أبي بكر للقتال فعرفت أنه الحق.

(٢) شرح صحيح مسلم للنووي (١ / ٥٣٦ - ٥٤٢).

(٢) تطهير الاعتقاد ص (١٠٩ - ١١١).

أما علمتم أن رسول الله ﷺ بعث صاحب الراية إلى رجل تزوج امرأة أبيه، كما رواه الترمذي... عن البراء قال: مرّ بي خالي أبو بردة ومعه لواء فقلت أين تريد؟ فقال: بعثني رسول الله ﷺ إلى رجل تزوج امرأة أبيه أن آتية برأسه [١].

ولو تتبعنا الآيات والأحاديث والآثار وكلام العلماء في قتال مَنْ قال: لا إله إلا الله إذا ترك بعض حقوقها لطال الكلام جدًّا، فكيف بمن ترك الإسلام كلّهُ، وكذب به، واستهزأ به على عمدٍ إلا أنهم يقولون: لا إله إلا الله كهؤلاء (البوادي) ١٠١ هـ (٢).

كهواته بۆمان دهر كهوت ته گهر هاتوو كافر يكي موشريك بليت: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) ته وه بهم شايه تيه ديتته ناو ديني ئيسلام - به زاهيري -، به لام دواي ته وه سه ير ده كريت، ته گهر هاتوو نوپيشي كردوو زه كاتيشي داو ئيمانى هيتا به هممو ته وه شريعت ته كه محمد ﷺ پي نيرراوه، تهوا به يه كجاري له دونيا خوين و مالى پاريزراو دهبيت. (إلا بحقها) واته تهنه كاتيك خوين و مالى هلال دهبيت كه حقيكي ئيسلامى بكه ويته سهر، بۆ نمونه به نوپش نه كردن و زه كات نه دان خوينى هلال دهبيت. وه ههروهه به كوشتنى موسلمانيك به ناحهقى و دهست دريژى (عمداً عدواناً)، ههر خوينى هلال دهبيت، ته گهر چي شايه ديش بينيت و نوپيش بكات.

وه ههروهه خوينى هلال دهبيت ته گهر هه لوه شينه ره وه يه كه له هه لوه شينه ره وه كانى ئيسلام (نواقض الإسلام) بكات وهك:

١. شهريك دانان بۆ خوا له په رستندا، كه له گهل خوادا هاوار كردنه پياوچاكان و پيغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و، كردنيان به واسيته له نيوان خويان و خوادا.
 ٢. يان گالته به ئيسلام بكات يان جنيو به ئيسلام بدات.
 ٣. يان دؤستايه تي كافرو موشريكان بكات و يارمه تيان بدات بۆ سه رخستنى كوفره كه يان به سه ر ئيسلامدا.
 ٤. يان به دروستى بزانيت حوكم به غه يري ئيسلام بكات.
 ٥. يان بليت ئيسلام بۆ ته م سه رده مه ناگو نجييت !.
 ٦. يان رقى له موسلمانان بيتته وه له بهر دينه كه يان...
- كهواته ههر كه سيك يه كيك له م كوفرانه بكات ته وه به شايه تمانيه كه ي، خوين و مالى ناپاريزريت، به لكو خوينى هلال دهبيت و به كافريش داده نريت، به لام دواي ئاگادار كردنه وهو تيگه يان دن (بعد إقامة الحجة عليه).

www.ba8.org

(1) حديث حسن غريب.

(2) الفواكه العذاب، ص (٨٦ - ٨٨).